

Żądamy powrotu Komendanta!

Sytuacja polityczna zmusza nas do zabrania głosu.

Nie jesteśmy politykami, zrozumieć nie możemy tego tańca z tekami, bez tek i około tek ministerjalnych. Widzimy jasno, że Polskę Zjednoczoną i Niepodległą zdobywać jeszcze trzeba. Czujemy jednak naszym żołnierskim sercem, że niewolno nam w pogotowiu tylko trwać, w rezerwie sił narodowych, jaką jesteśmy od pamiętnych dni przysięgi lipcowej. Czujemy głęboko, że nadszedł ponownie dla nas czas czynu, że zamiast przetargów uchylających powadze chwili, winien rolegnąć się potężny okrzyk: Bacność — formuj się!

Polacy! Od dnia 6 sierpnia 1914 roku do dziś stwierdzaliśmy nie słowem, lecz czynem, że staliśmy i stoimy przy sztandarze, na którym Komendant Józef Piłsudzki wypisał śmiałą i czystą swą ręką: „Niezależna armja w Wolnej, Zjednoczonej i Niepodległej Polsce“.

Zwycięstwo moralne już jest po naszej stronie, lecz nam to nie wystarcza. My chcemy czynu!

Domagamy się niezwłocznego oddania Polsce Komendanta.

Tylko On może stworzyć z woli Rządu Narodowego powstałą armję, która rozkazów jedynie tego Rządu słuchać będzie — nie pójdzie na obronę niczych interesów partyjnych czy klasowych; armję, pod strażą której stojąc, każdy w Polsce: chłop czy magnat, fabrykant czy robotnik będzie mógł z radością powiedzieć naszym nieproszonym opiekunom: „Żegnamy!“

Komendant jest tym jedynym w Polsce człowiekiem, który może wydać rozkaz: Bacność — formuj się!

Komendanta wydać nam musi książęco - socjalistyczny rząd niemiecki.

Władza polska wyrwać Go musi z Magdeburga, przez Berlin, czy przez Belweder, i Polsce przywrócić.

Na rozkaz Komendanta czekamy, zszeregowani, obok Polskiej Organizacji Wojskowej, gotowi pójść na służbę Rządu Narodowego, karni i dotychczas cierpliwi.

Oświadczamy:

dopóki Komendanta niema pomiędzy nami — żaden żołnierz polski do wojska iść nie może:

dopóki niema pomiędzy nami Twórcy wojska polskiego — żaden rząd polski wojska tworzyć niech się nie waży.

Zrzeszeni oficerowie i żołnierze 1, 2, 3, 4, 5 i 6 pułków piechoty, 1 pułku art., 1 i 2 pułków ułanów byłych Legjonów Polskich.

Warszawa, dnia 12 października 1918 roku.